

29.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 stycznia 1935 r.

w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 9 listopada 1934 r. mocy powszechnie obowiązującej dla niektórych przemysłów w części województwa poznańskiego.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatarłów zbiorowych pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej zarządu spraw pracy i opieki społecznej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 168) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Nadaję moc obowiązującą dla wszystkich zakładów przemysłu chemicznego, spożywczego (z wyłączeniem wyrobu i rafinerii cukru, oraz z wyłączeniem przemysłu spirytusowego), galanterijnego oraz dla zakładów handlowych m. Poznania i województwa poznańskiego z wyłączeniem miast i powiatów Ostrów, Gniezno, Bydgoszcz, Inowrocław, Wyrzysk i Szubin umowie zbiorowej z dnia 9 listopada 1934 r., zawartej w Poznaniu przez Okręgowy Związek Pracodawców Stowarzyszenie zarejestrowane w Poznaniu z jednej strony a Związek Robotników i Rzemieśników Zjednoczenia Zawodowego Polskiego, Związek Związków Zawodowych, Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe w R. P. Okrąg Poznań oraz Polski Związek Zawodowy Pracowników w Przemysle i Handlu „Praca” Zarząd Główny w Poznaniu — z drugiej strony.

Tekst powyższej umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 listopada 1934 r. („Monitor Polski” Nr. 281, poz. 389).

§ 2.

Umowa, wymieniona w § 1, zostaje wciągnięta do rejestru umów zbiorowych powszechnie obowiązujących.

§ 3.

Przeglądanie akt rejestrowych Ministerstwa Opieki Społecznej dozwolone jest każdemu w godzinach urzędowych. Pracodawcy i pracownicy, dla których umowa, wymieniona w § 1, jest na mocy rozporządzenia niniejszego obowiązująca, mogą żądać odpisów od stron, które umowę zawarły, za zwrotem kosztów.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) J. Paciorkowski.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 stycznia 1935 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o trybie dokonywania licytacji publicznej ruchomości w postępowaniu upadłościowym.

Na podstawie art. 116 § 2 prawa upadłościowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 834) zarządzam, co następuje:

§ 1. Licytację przeprowadza notariusz lub komornik, w którego okręgu znajduje się rzecz, podlegająca sprzedaży.

Licytacja, której przeprowadzenie należy do przysięgłego maklera giełdowego, odbywa się na najbliższej giełdzie.

Sydyk ma prawo dokonać sprzedaży przez innego notariusza lub komornika, a także na innej giełdzie, jeżeli to może dać wynik korzystniejszy.

§ 2. Wniosek syndyka o przeprowadzenie licytacji powinien zawierać: imię, nazwisko (firmę) i miejsce zamieszkania upadłego, przedmiot i miejsce sprzedaży oraz sumę oszacowania przedmiotu według inwentarza.

§ 3. Termin licytacji należy wyznaczyć tak, aby mogła się odbyć najpóźniej piętnastego dnia od dnia zgłoszenia wniosku o jej przeprowadzenie.

§ 4. Notariusz lub komornik ogłosi o licytacji przez obwieszczenie, w którym będą wymienione:

- 1) miejsce i czas licytacji;
- 2) ruchomości sprzedawane, z podaniem ich rodzaju i łącznej sumy oszacowania;
- 3) miejsce i czas, w których można oglądać ruchomości.

Obwieszczenie o licytacji należy umieścić na drzwiach zewnętrznych domu, gdzie ma się odbyć licytacja.

Jeżeli wartość ruchomości sprzedawanych została oznaczona powyżej pięciuset złotych, przeprowadzający licytację zamieści jednorazowe obwieszczenie o licytacji w poczytnym dzienniku miejscowym.

§ 5. Przeprowadzający licytację rozpoczyna przetarg od wywołania ceny, odpowiadającej połowie sumy oszacowania według inwentarza. Nie można sprzedać ruchomości poniżej ceny wywołania.

Rzeczy ze złota, platyny i srebra nie można sprzedać za cenę niższą od sumy oszacowania.

§ 6. Nie można rozpoczynać przetargu później, niż w dwie godziny po czasie oznaczonym w obwieszczeniu.

Przetarg na giełdzie powinien być przeprowadzony w czasie zebrania giełdowego.

§ 7. Nie mogą uczestniczyć w przetargu: upadły, przeprowadzający licytację, jego małżonek i dzieci oraz osoby, obecne na licytacji w charakterze urzędowym.

§ 8. Przetarg odbywa się ustnie. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, jeżeli inny uczestnik postąpił cenę wyższą.

§ 9. Przeprowadzający licytację przybije rzecz temu, kto zaofiarował najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do jej dalszego podniesienia nikt nie zaofiarował więcej.

§ 10. Nabywca obowiązany jest natychmiast po przybyciu uiścić całą cenę nabycia, jeżeli ta nie przewyższa pięciu tysięcy złotych.

Jeżeli nabywca ceny nie uiści, traci prawa, wynikające z przybycia i nie może uczestniczyć nadal w licytacji, a przeprowadzający licytację wznowi niezwłocznie przetarg na tę samą ruchomość, rozpoczynając od ceny wywołania.

Jeżeli cena nabycia przewyższa sumę pięciu tysięcy złotych, nabywca powinien uiścić natychmiast jedną-piątą tej sumy, w każdym razie najmniej pięć tysięcy złotych, resztę — do godziny dwunastej dnia następnego. Nabywca, który w tym terminie nie zapłaci reszty ceny, traci uiuszczoną jedną-piątą ceny, a licytacja będzie uznana za niedoszlą do skutku.

§ 11. Piąta część ceny, uzyskana od nabywcy w myśl paragrafu poprzedzającego, będzie przekazana do masy upadłości.

§ 12. Przeprowadzający sprzedaż zaspokoi jej koszty z ceny, osiągniętej przy sprzedaży; resztę wyda masie upadłości.

§ 13. Nabywca, który zapłacił cenę, powinien natychmiast rzecz odebrać.

§ 14. Przeprowadzający licytację sporządzi z jej przebiegu protokół, który zawierać będzie:

- 1) oznaczenie miejsca i czasu licytacji;
- 2) imię i nazwisko (firmę) upadłego oraz imiona i nazwiska osób, obecnych przy licytacji w charakterze urzędowym;
- 3) najwyższą cenę, zaofiarowaną za sprzedażną rzecz;
- 4) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy;
- 5) oznaczenie sumy, jaką nabywca uiścił na poczet ceny;
- 6) wnioski i oświadczenia obecnych;
- 7) wzmiankę o odczytaniu protokołu;
- 8) podpisy obecnych lub wzmiankę o przyczynie braku podpisu;
- 9) podpis przeprowadzającego licytację.

Jeżeli nabywca nie uiści reszty ceny w terminie, określonym w § 10 ust. 3, należy niezwłocznie uczynić o tem wzmiankę na protokole licytacji; w taki sam sposób należy zaznaczyć o wpłaceniu w przepisany termin reszty ceny nabycia.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Czesław Michałowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 22 stycznia 1935 r. Nr. 3, poz. 19).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii

P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu wczorajszym P. Prezesa Rady Ministrów prof. Leona Kozłowskiego, który informował Pana Prezydenta Rzeczypospolitej o bieżących pracach Rządu.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu wczorajszym Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego, p. Hełczyńskiego.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

P. Minister Spraw Wewnętrznych Marjan Zyndram-Kościałkowski przyjął w dniu 22 b. m. posła Estonji p. min. Markusa i b. premiera węgierskiego p. Huszara.

W dniu 17 stycznia 1935 r. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych pod przewodnictwem inż. Z. Rudolfa, kierownika referatu techniki sanitarnej, odbyło się II kolejne posiedzenie komisji rzeczoznawców do walki z grzybem domowym.

Pierwsze posiedzenie tej komisji odbyło się w maju 1934 r. Od tego czasu sprowadzono z zagranicy materiały naukowe i praktyczne, które zostały poddane studjom. Celem uspołecznienia akcji, urządzono publiczny odczyt zbiorowy pod egidą wydziału mieszkaniowego Polskiego Towarzystwa Higienicznego.

W wyniku szczegółowej dyskusji drugiej konferencji postanowiono:

1) zorganizować kurs przeciwgrzybowy (np. przy Politechnice Warszawskiej). Członek rzeczoznawca komisji doc. dr. Fr. Skupieński w najbliższym czasie przedłoży komisji program tego kursu,

2) przedłożyć Ministerstwu Spraw Wewnętrznych rzeczowe wnioski w sprawie walki z grzybem domowym do ustawy budowlanej. W tym celu wybrano „komisję trzech” w składzie pp. inż. Stefana Eljasza, inż. Stanisława Zeykowskiego i inż. Zygmunta Puchalskiego,

3) opracować znormalizowane teksty dla obliczenia kosztorysów robót profilaktycznych i odgrzybieniu budynków zakażonych grzybem domowym. Wybrano do tej pracy pp. radcę inż. Jerzego Beilla, inż. Puchalskiego i inż. Zeykowskiego,

4) powołać „Towarzystwo walki z grzybem domowym” dla skoncentrowania odnośnej pracy na terenie społeczno-budowlanym. Panowie rzeczoznawcy, inż. Stefan Eljasz w porozumieniu z doc. dr. Fr. Skupieńskim, opracują zarys statutu nowego towarzystwa.

Pozatem co do przyszłych prac postanowiono w pierwszym rzędzie opracować instrukcje techniczno-budowlane o walce z grzybem.

Kontynuując prowadzoną w r. ub. akcję, P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządził bezpłatny przydział 3.000 tonn żyta, oraz 93,5 tonn soli na cele pomocy żywnościowej dla powodźnian. Z ilości tych 500 tonn żyta przeznaczone zostało, w porozumieniu z Ogólnopolskim Komitetem Pomocy Ofiarom Powodzi, dla terenu woj. lwowskiego, zaś 2.500 tonn żyta i cała sól dla woj. krakowskiego, jako najbardziej dotkniętego przez powódź.

Ponadto P. Minister zarządził bezpłatny przydział 129,4 tonn soli bydlęcej dla terenu woj. krakowskiego z przeznaczeniem dla inwentarza powodźnian oraz zarządził odstąpienie Ogólnopolskiemu Komitetowi P. O. P. 2.500 tonn żyta na śrutę po cenie eksportowej, z przeznaczeniem na paszę. Z ilości tej wysłano na teren woj. krakowskiego 1.890 tonn śrutę żytniej na paszę, zaś na teren woj. lwowskiego 360 tonn tejże śrutę. Resztę zatrzymał O. K. P. O. P. jako rezerwę.

Nadmienić należy, że wymienione przydziały zadysponowane zostały w wyniku stosowanych uchwał Komitetu Ekonomicznego Ministrów, które świadczą o nieprzerwanej trosce Rządu o los ofiar powodzi i wydatnie uzupełniają niewystarczającą acz wielką i powszechną inicjatywę społeczną w tej dziedzinie.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości, że w pociągach ekspresowych, pospiesznych i pasażerskich dalekobieżnych zostało wprowadzone przyjmowanie telegramów krajowych i zagranicznych. Telegramy nadawane w pociągu przyjmować będą konduktorzy. Telegramy takie